

معلم شهید تشیع

(نگرشی از زندگی معلمی در زمان خلفای عباسی بنام ابن سکیت)

www.ketab.ir

تالیف:

میرناصر مظلوم ساکی

سرشناسه: مظلوم ساکی، میرناصر، ۱۳۳۹-

عنوان و نام پدیدآور: معلم شهید تشیع / مولف میرناصر مظلوم ساکی. مشخصات نشر: تهران : - انتشارات ماهواره، ۱۳۹۷. مشخصات ظاهری: ۴۰ص. شابک: ۹-۵۱۷-۴۵۹-۶۰۰-۹۷۸-وضعیت فهرست نویسی: فیپا-یادداشت: کتابنامه:ص.۲۷. موضوع: ابن سکت، یعقوب بن اسحاق، ۱۸۶- ۲۴۶ق. - عباسیان - تاریخ - History -- Abbasids موضوع: شیعه -- ایران -- تاریخ -- قرن ۲ - ۳ق. - Shi'ah -- Iran -- History -- 8 - 9th century - رده بندی کنگره: ۱۳۹۷ BP ۲۳۹/م ۶۶- رده بندی دیویی: ۵۳۰۹۵۵-۲۹۷/شماره کتابشناسی ملی: ۵۵۷۴۶۹۶

عنوان: معلم شهید تشیع

(نگرشی از زندگی معلمی در زمان خلفای عباسی بنام ابن سکت)

تالیف: میرناصر مظلوم ساکی

ناشر محوز: تهران، ماهواره

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۸

شابک: ۹-۵۱۷-۴۵۹-۶۰۰-۹۷۸

ناظر کتاب: سیامک تیمورپور

تیراژ: ۵۰۰ جلد

قیمت: ۶۰۰۰ تومان

آماده سازی و چاپ: دپارتمان تخصصی مدیران

آدرس: تهران، میدان انقلاب، خ انقلاب، ساختمان کتابهای جیبی، طبقه ۳، ۶۶۹۸۹۹۵۲-موسسه

مدیران - تماس با انتشارات: ۰۹۱۹۰۶۲۱۴۱۸

مسئولیت صحت مطالب و پاسخگویی به شکایت های حقوقی مادی و معنوی کتاب بر عهده مولف است.

کلیه حقوق برای مولف محفوظ است.

ماده ۲۳ قانون حمایت از مولفان و مصنفان - هر کس تمام یا قسمتی از اثر دیگری را که مورد حمایت این قانون است به نام خود یا به نام پدید آورنده بدون اجازه او و یا عالماً عامداً به شخص دیگری غیر از پدید آورنده نشر یا پخش یا عرضه کند به حبس تادیبی از شش ماه تا سه سال محکوم خواهد شد.

پیش گفتار:

ما باید تاریخ مسلمانان را نه به مثابه یک تاریخ مقدس، بلکه به عنوان تاریخی ساخته دست خود انسان ها، که مثل هر تاریخ انسانی دیگری، عوامل اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، با تمامی کشاکش ها آن را به حرکت در آورده اند، مطالعه کنیم، ما باید در تحلیل فرهنگی و نقد اندیشه به فرهنگ اسلامی و به تمام دیدگاه های آن توجه کنیم، یعنی نباید در تحلیل به روشی التقاطی، غیر تحلیلی و غیر انتقادی تکیه شود. چرا که در واقع ممکن است در دل عقلانیت هم عناصر ((اسطوره ای)) پیدا کنیم و در این مورد نباید خود را به نادانی بزنینم، بر عکس، ممکن است در قلب اسطوره ای عناصر عقلانی با ارزش نیز پیدا کنیم، جدایی کامل بین ساختارهای فرهنگی در تاریخ تفکر ما به معنی آن است که این ساختارها فاقد عناصر جوهری اعتباری برای توضیح آیندگان هستند.

خطرناک تر از این عواملهای در طول تاریخ رخنه کردن در فرهنگ اسلام طرح جداسازی یاد شده در ساختار فرهنگ - یا فرهنگ ها شاید آن جداسازی غیر روشمندی باشد، که (اسلام) را از (مسلمانان) جدا می کند کاری که برخی از ما هم می کنیم. این جداسازی به آنجا منجر

می شود که از (اسلام آرمان خواه عدالت خواه کفر ستیز)، به (اسلام ذهنی تخیلی برکنار از خطاهای بشری)، و پاک از هرگونه خاک. ما باید که گفتمان اسلامی در برابر سلطه استعمار یک گفتمان دفاعی و انتقادی باشد در درون چنین گفتمانی که به عنوان مثال می توان به گفتمان سید جمال الدین اسدآبادی و شاگردش شیخ محمد عبده مصری. اقبال لاهوری و دکتر علی شریعتی اشاره کرد گرایش شدیدی مبنی بر جداسازی ((اسلام)) از وضع مسلمانان به لحاظ عقب ماندگی و شکست بوجود آمد. در چنین گفتمانی نه فقط اسلام از گناه عقب ماندگی مسلمانان مبرا شد. بلکه در چنین حال تاریخ اسلام مقوله ای آرمانی و نمادی قلمداد شد که می بایست سرمشق قرار گیرد.

نیاز به گفتن ندارد که جریان ((اصلاح دینی)) با عقلانیت پیش گفته و با کوشش برای تأسیس یک نظام معرفت شناختی خاص خود در مواضع سیاسی خویش میان نقدی نظام های سیاسی دیکتاتوری و آمادگی برای همکاری با آن ها (در صورت نشان دادن تمایل به طرح فکری این جریان)) هر چند به صورت مقطعی، در نوسان بوده است همچنین نیاز به گفتن ندارد که نظام های سیاسی اغلب سعی می کردند

که روشنفکران را وارد طرح های سیاسی خود کنند، و از این رو گاهی نیاز به عقلانیت پیدا می کردند که نمونه اش را می توان در مأمون خلیفه عباسی و علاقه اش به معتزله^۱ و هم پیمانی وی با آنان بر ضد حنبلیان^۲ جست و گاه نیز از عقلانیت بیزار می شدند مانند شورش ((متوکل)) خلیفه دیگر عباسی علیه معتزله و هم پیمانی اش با حنبلیان تردید نیست که این نوسان در رابطه میان سیاست و اندیشه بازتابی منفی داشت که در تحلیل ساختار فکری طرح اصلاح دین نمی توان از کنار آن گذشت.

والسلام

www.ketab.ir

۱. معتزله: فرقه ای از مسلمانان پیرو واصل بن عطاء که از شاگردان حسن بصری بود و از حلقه ورس او معتزل کشت برکنار شد و عقیده وی این بود که مرتکب کبیره مومن و کافر مطلق نیست و کافر مطلق هم بشمار نمی رود.

۲. حنبلیان — یکی از مذاهب اربعه اهل سنت، منسوب به ابو عبدالله احمد بن محمد بن حنبل که از ائمه چهارگانه اهل سنت بود و در سال ۲۴۱ ق در گذشته و پیروان او را حنبلی میگویند.